

UMOWA

między Rzeczpospolitą Polską a Australią w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu,

sporządzona w Canberze dnia 7 maja 1991 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 7 maja 1991 r. została podpisana w Canberze Umowa między Rzeczpospolitą Polską a Australią w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu w następującym brzmieniu:

UMOWA

między Rzeczpospolitą Polską a Australią w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu

Rzeczpospolita Polska i Australia,

pragnąc zawrzeć Umowę w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Zakres podmiotowy

Niniejsza umowa dotyczy osób, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

Artykuł 2

Podatki, których dotyczy umowa

1. Do podatków, których dotyczy niniejsza umowa, należą:

a) w Polsce:

- 1) podatek dochodowy;
- 2) podatek od wynagrodzeń;
- 3) podatek wyrównawczy;
- 4) podatek dochodowy od osób prawnych oraz
- 5) podatek rolny;

b) w Australii:

podatek dochodowy i podatek od dzierżawy zasobów w związku z pracami przybrzeżnymi odnośnie do badania lub eksploatacji zasobów naftowych, nałożony zgodnie z ustawodawstwem federalnym Związku Australijskiego.

2. Niniejsza umowa będzie miała także zastosowanie do podatków takiego samego lub zasadniczo podobnego rodzaju, które po podpisaniu niniejszej umowy będą wprowadzane zgodnie z ustawodawstwem Rzeczypospolitej Polskiej lub Związku Australijskiego obok lub w miejsce istniejących podatków. Właściwe władze Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie we właściwym czasie o wszystkich zasadniczych zmianach, jakie zaszły w przepisach podatkowych ich odnośnych Państw w zakresie podatków od dochodu.

Artykuł 3

Ogólne definicje

1. W rozumieniu niniejszej umowy, jeżeli z jej treści nie wynika inaczej:

- a) określenie „Polska” oznacza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, włącznie z obszarem poza jej morzem terytorialnym, na którym na mocy prawa polskiego i zgodnie z prawem międzynarodowym mogą być sprawowane suwerenne prawa Polski w odniesieniu do dna morskiego i jego podglebia oraz zasobów naturalnych;
- b) określenie „Australia” użyte w sensie geograficznym wyklucza wszystkie zewnętrzne terytoria inne niż:
 - 1) Terytorium Wyspy Norfolk;
 - 2) Terytorium Wyspy Bożego Narodzenia;
 - 3) Terytorium Wysp Kokosowych (Keelinga);
 - 4) Terytorium Wysp Ashmore i Cartiera;
 - 5) Terytorium Wysp Hearda i MacDonalda oraz
 - 6) Terytorium Wysp Morza Koralowegoi obejmuje każdy obszar przylegający do granic terytorialnych Australii (w tym terytoriów wymienionych w tym ustępie), w odniesieniu do których w danym okresie obowiązuje, zgodnie z prawem międzynarodowym, prawo Australii dotyczące eksploatacji wszelkich zasobów naturalnych dna morskiego i podglebia szelfu kontynentalnego;
- c) określenia „Umawiające się Państwo”, „jedno z Umawiających się Państw” i „drugie Umawiające się Państwo” oznaczają odpowiednio Polskę lub Australię;
- d) określenie „osoba” obejmuje osobę fizyczną, spółkę i każde inne zrzeszenie osób;
- e) określenie „spółka” oznacza każdą osobę prawną lub inną jednostkę, którą dla celów podatkowych traktuje się jako spółkę lub osobę prawną;
- f) określenia „przedsiębiorstwo jednego z Umawiających się Państw” i „przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa” oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce lub przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Australii, tak jak z treści umowy wynika;
- g) określenie „podatek” oznacza odpowiednio podatek polski lub podatek australijski, tak jak z treści umowy wynika;
- h) określenie „podatek polski” oznacza podatek wprowadzony przez Polskę jako podatek, do którego stosuje się niniejszą umowę zgodnie z artykułem 2;
- i) określenie „podatek australijski” oznacza podatek wprowadzony przez Australię jako podatek, do którego stosuje się niniejszą umowę zgodnie z artykułem 2;
- j) określenie „komunikacja międzynarodowa” oznacza wszelki transport wykonywany przez statek lub samolot, z wyjątkiem przypadku, gdy statek lub samolot jest eksploatowany jedynie w komunikacji między miejscami położonymi w jednym z Umawiających się Państw,

k) określenie „właściwa władza” oznacza w przypadku Polski Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela, a w przypadku Australii Komisarza do Spraw Podatków lub jego upoważnionego przedstawiciela.

2. W rozumieniu niniejszej umowy określenia „podatek polski” i „podatek australijski” nie obejmują kar lub odsetek nałożonych przez prawo zgodnie z ustawodawstwem któregoś z Umawiających się Państw odnośnie do podatków, do których stosuje się niniejszą umowę zgodnie z artykułem 2.

3. Przy stosowaniu niniejszej umowy przez Umawiające się Państwo, jeżeli z treści przepisu nie wynika inaczej, jakiegokolwiek określenie nie zdefiniowane w niniejszej umowie będzie miało takie znaczenie, jakie ma według prawa tego Państwa w zakresie podatku, obowiązującego w czasie stosowania niniejszej umowy.

Artykuł 4

Miejsce zamieszkania

1. W rozumieniu niniejszej umowy osoba ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, jeżeli dana osoba ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie w rozumieniu jego przepisów podatkowych.

2. W rozumieniu niniejszej umowy osoba nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w Umawiającym się Państwie, jeżeli podlega ona opodatkowaniu w tym Państwie tylko w zakresie dochodu ze źródeł w tym Państwie.

3. Jeżeli stosownie do powyższych postanowień niniejszego artykułu osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to status tej osoby będzie określony według następujących zasad:

- a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania;
 - b) jeżeli osoba ma stałe miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach lub nie ma w żadnym z nich, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym zazwyczaj przebywa;
 - c) jeżeli osoba zazwyczaj przebywa w obu Umawiających się Państwach lub nie przebywa w żadnym z nich, będzie ona uważana za mającą miejsce zamieszkania tylko w tym Państwie, z którym ma ściślejsze powiązania gospodarcze i osobiste.
4. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 osoba nie będąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, uważa się ją za mającą siedzibę w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się jej rzeczywisty zarząd.

Artykuł 5

1. W rozumieniu niniejszej umowy określenie „zakład” oznacza stałą placówkę, poprzez którą całkowicie lub częściowo prowadzona jest działalność przedsiębiorstwa.

2. Określenie „zakład” obejmuje w szczególności:

- a) miejsce zarządu;
- b) filię;
- c) biuro;
- d) zakład fabryczny;
- e) warsztat;

- f) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu, kamieniołom albo inne miejsce wydobywania zasobów naturalnych;
- g) gospodarstwo rolne, hodowlane lub lasy i grunty leśne;
- h) budowę, montaż lub instalację, jeżeli trwają one dłużej niż 12 miesięcy.

3. Przedsiębiorstwo nie posiada zakładu z tytułu:

- a) użytkowania placówek, które służą wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub wydawania dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa, albo
- b) utrzymywania zapasów dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub wydawania, albo
- c) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu przerobu przez inne przedsiębiorstwo, albo
- d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo w celu zbierania informacji dla przedsiębiorstwa, albo
- e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia działalności o charakterze przygotowawczym lub pomocniczym, takiej jak reklama lub prace badawcze, albo
- f) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia działalności wymienionej w punktach od a) do e), jeżeli cała działalność placówki ma charakter przygotowawczy lub pomocniczy.

4. Uważa się, że przedsiębiorstwo posiada zakład w jednym z Umawiających się Państw i prowadzi działalność za pośrednictwem tego zakładu, jeżeli:

- a) prowadzi ono działalność nadzorczą w tym Państwie dłużej niż 12 miesięcy w związku z budową, montażem lub pracami instalacyjnymi podjętymi w tym Państwie przez drugie przedsiębiorstwo lub
- b) podstawowe wyposażenie wykorzystywane jest w tym Państwie dłużej niż 12 miesięcy poprzez to przedsiębiorstwo, dla niego albo na podstawie umowy zawartej z tym przedsiębiorstwem.

5. Osoba działająca w jednym z Umawiających się Państw w imieniu przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa — inna aniżeli niezależny przedstawiciel w rozumieniu ustępu 6 — będzie uważana za posiadającą zakład w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli:

- a) posiada ona i zwyczajowo realizuje w tym Państwie pełnomocnictwo do zawierania umów w imieniu przedsiębiorstwa, chyba że działalność tej osoby ogranicza się do zakupu dóbr lub towarów dla przedsiębiorstwa lub
- b) działając w ten sposób, produkuje ona lub przetwarza w tym Państwie dobra lub towary należące do tego przedsiębiorstwa.

6. Nie będzie się uważać, że przedsiębiorstwo jednego z Umawiających się Państw posiada zakład w drugim Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że wykonuje ono działalność w tym drugim Państwie przez maklera, komisanta albo każdego innego niezależnego przedstawiciela, jeżeli te osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności jako makler lub agent.

7. Fakt, że spółka mająca siedzibę w jednym z Umawiających się Państw kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby którąkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

Artykuł 6

Dochód z nieruchomości

1. Dochód z nieruchomości może być opodatkowany w Umawiającym się Państwie, w którym majątek nieruchomy jest położony.

2. W rozumieniu niniejszego artykułu określenie „majątek nieruchomy” w odniesieniu do jednego z Umawiających się Państw ma znaczenie zgodne z ustawodawstwem tego Państwa i obejmuje:

- a) dzierżawę ziemi oraz wszelki udział lub prawo do ziemi, w tym prawo do poszukiwania złóż pokładów mineralnych, naftowych i gazowych lub innych zasobów naturalnych i prawo do wydobywania takich pokładów lub zasobów, oraz
- b) prawo do otrzymywania okresowych lub stałych opłat z tytułu eksploatacji lub prawa do odkrywania albo poszukiwania, lub w związku z eksploatacją pokładów mineralnych, naftowych lub gazowych, kamieniołomów lub innych miejsc wydobywania lub eksploatacji zasobów naturalnych.

Statki i samoloty nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Wszelki udział lub prawo, o którym mowa w ustępie 2, uważa się za znajdujące się tam, gdzie w zależności od przypadku położona jest ziemia, pokłady mineralne, naftowe lub gazowe, kamieniołomy lub zasoby naturalne lub gdzie może mieć miejsce ich odkrywanie.

4. Postanowienia ustępów 1 i 3 stosuje się również do dochodu z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa oraz do dochodu z majątku nieruchomego, który służy do wykonywania wolnego zawodu.

Artykuł 7

Zyski przedsiębiorstw

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa będą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność w ten sposób, zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Państwie, jednak tylko do takiej wysokości, w jakiej mogą być przypisane temu zakładowi.

2. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3, jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa wykonuje działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład, to w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, jakie mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem, lub z innym przedsiębiorstwem, z którym współpracuje.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się potrącenie nakładów ponoszonych przez przedsiębiorstwo w związku z działalnością tego zakładu (łącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi), które podlegałyby potrąceniu, gdyby zakład był niezależną jednostką, która placilaby te koszty niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym zakład jest położony, czy gdzie indziej.

4. Nie można przypisać zakładowi zysku tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów przez ten zakład dla przedsiębiorstwa.

5. Postanowienia niniejszego artykułu nie wykluczają stosowania ustawodawstwa Umawiającego się Państwa dotyczącego ustalenia zobowiązań podatkowych osoby w przypadku, gdy informacje dostępne właściwej władzy tego Państwa są niewystarczające do ustalenia zysków, które należy przypisać zakładowi, pod warunkiem że ustawodawstwo to jest stosowane w granicach, w jakich informacje dostępne właściwej władzy pozwalają na to stosownie do tego artykułu.

6. Jeżeli w zyskach mieszczą się dochody, do których stosuje się odrębne uregulowania innych artykułów niniejszej umowy, postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia niniejszego artykułu.

7. Postanowienia niniejszego artykułu nie naruszają ustawodawstwa Umawiającego się Państwa dotyczącego podatków od zysków z tytułu ubezpieczenia zawieranego z osobami nie mającymi w niej miejsca zamieszkania lub siedziby, z zastrzeżeniem że jeżeli właściwe ustawodawstwo Umawiającego się Państwa w dniu podpisania niniejszej umowy różni się (w innym niż w nieznacznym stopniu, który nie narusza jego ogólnego charakteru), Umawiające się Państwa odbędą między sobą konsultacje w celu uzgodnienia odpowiedniej poprawki tego ustępu.

8. Jeżeli:

- a) osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym z Umawiających się Państw jest majątkowo uprawniona, czy to bezpośrednio czy za pośrednictwem jednego lub więcej podstawionych majątków powierniczych, do udziału w zyskach przedsiębiorstwa prowadzonego w drugim Umawiającym się Państwie przez powiernika majątku powierniczego innego niż majątek powierniczy uważany za spółkę dla celów podatkowych oraz
- b) w odniesieniu do tego przedsiębiorstwa dany powiernik zgodnie z zasadami artykułu 5 posiada zakład w tym drugim Państwie,

przedsiębiorstwo prowadzone przez powiernika będzie uważane za prowadzące działalność w drugim Państwie poprzez zakład tam położony, a jego udział w zyskach przedsiębiorstwa będzie przypisany temu zakładowi.

Artykuł 8

Transport morski i lotniczy

1. Zyski osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym z Umawiających się Państw, pochodzące z eksploatacji statków lub samolotów w komunikacji międzynarodowej, będą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1, takie zyski mogą być opodatkowane w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli są to zyski pochodzące z eksploatacji statków lub samolotów wyłącznie między miejscowościami położonymi w granicach tego drugiego Państwa.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 mają zastosowanie również do udziału w zyskach osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym z Umawiających się Państw, pochodzących z tytułu uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnej organizacji transportowej lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

4. W rozumieniu niniejszego artykułu zyski pochodzące z przewozu statkami lub samolotami pasażerów, inwentarza żywego, poczty, dóbr lub towarów załadowanych w Umawiającym się Państwie do miejsca przeznaczenia położonego w tym samym Państwie będą traktowane jako zyski z eks-

ploatacji statków lub samolotów wyłącznie między miejscowościami położonymi w granicach tego Państwa.

Artykuł 9

Przedsiębiorstwa powiązane

1. Jeżeli:

- a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa bierze udział bezpośrednio bądź pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa albo
- b) te same osoby bezpośrednio bądź pośrednio biorą udział w zarządzaniu, kontroli lub kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa,

i w jednym i drugim przypadku między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych zostaną uzgodnione lub narzucone warunki różniące się od warunków, które by ustaliły między sobą niezależne przedsiębiorstwa, działające całkowicie niezależnie między sobą, to zyski, które osiągałoby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale których z powodu tych warunków nie osiągnęło, mogą być uznane za zyski tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Postanowienia niniejszego artykułu nie wykluczają stosowania ustawodawstwa Umawiającego się Państwa dotyczącego określenia obowiązków podatkowych osoby, w tym ustalenia w przypadkach, gdy informacja dostępna właściwemu organowi jest niewystarczająca do określenia dochodu, który ma być przypisany przedsiębiorstwu, pod warunkiem że to ustawodawstwo będzie stosowane tak dalece, jak to jest praktycznie możliwe, zgodnie z zasadami niniejszego artykułu.

3. Jeżeli zyski przedsiębiorstwa jednego z Umawiających się Państw opodatkowane w tym Państwie są także włączone, na podstawie ustępów 1 i 2, do zysków przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa i opodatkowane w tym drugim Państwie, a zyski w ten sposób włączone są zyskami, które narosłyby na rzecz przedsiębiorstwa drugiego wymienionego Państwa, jeśli warunki istniejące między tymi dwoma przedsiębiorstwami były warunkami, których można było oczekiwać, że istnieją między niezależnymi przedsiębiorstwami, wtedy to pierwsze Państwo dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku uzyskanego od tych zysków w tym pierwszym Państwie. Przy ustalaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględniane inne postanowienia niniejszej umowy, a właściwe władze Umawiających się Państw będą porozumiewać się ze sobą, jeżeli będzie to konieczne.

Artykuł 10

Dywidendy

1. Dywidendy, które państwa mająca dla celów podatkowych siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie, która ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie i która jest uprawniona do ich otrzymywania, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Dywidendy te mogą być opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę dla celów podatkowych i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, lecz wymierzony tak podatek nie może przekroczyć 15% kwoty dywidendy brutto.

3. Użyte w tym artykule określenie „dywidendy” oznacza dochód z akcji lub innych praw związanych z udziałem

w zyskach i nie odnoszących się do roszczeń z tytułu wierzytelności, jak również inny dochód podlegający takiemu samemu traktowaniu podatkowemu jak dochód z akcji zgodnie z ustawodawstwem Państwa, w którym spółka dokonująca jego podziału ma swoją siedzibę.

4. Postanowień ustępu 2 nie stosuje się, jeżeli osoba uprawniona do otrzymywania dywidend, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki placując dywidendy, działalność zarobkową za pośrednictwem zakładu położonego w tym Państwie bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę, która jest w nim położona, i gdy udział, z tytułu którego wypłaca się dywidendy, rzeczywiście wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku w zależności od konkretnej sytuacji stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski albo dochody z drugiego Umawiającego się Państwa, wówczas to drugie Państwo nie może ani obciążać podatkiem dywidend wypłacanych przez tę spółkę, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Państwie, lub w przypadku, gdy udział, z którego tytułu dywidendy są wypłacane, rzeczywiście wiąże się z działalnością zakładu lub stałej placówki położonej w tym drugim Państwie, ani też nie może obciążać nie wydzielonych zysków spółki podatkiem od nie wydzielonych zysków, nawet gdy wypłacane dywidendy lub nie wydzielone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo dochodów osiągniętych w drugim Państwie.

Artykuł 11

Odsetki

1. Odsetki, które powstają w jednym z Umawiających się Państw i wypłacane są osobie uprawnionej do ich otrzymywania, a mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Odsetki takie mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, lecz podatek ustalony w ten sposób nie może przekroczyć 10% kwoty brutto tych odsetek.

3. Użyte w tym artykule określenie „odsetki” oznacza odsetki od pożyczek rządowych lub obligacji albo skryptów dłużnych zarówno zabezpieczonych, jak i nie zabezpieczonych prawem zastawu albo hipoteką lub prawem uczestniczenia w zyskach oraz odsetki od wszelkiej formy wierzytelności, jak również innego rodzaju dochody, które według ustawodawstwa podatkowego Państwa, z którego pochodzą, zrównane są z dochodami z pożyczek.

4. Postanowień ustępu 2 nie stosuje się, jeżeli odbiorca odsetek, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym powstają odsetki, działalność zarobkową poprzez położony tam zakład bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód, korzystając ze stałej placówki, która jest w nim położona, i jeżeli wierzytelność, z tytułu której są płacone odsetki, rzeczywiście wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku w zależności od konkretnej sytuacji stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Uważa się, że odsetki dla celów podatkowych powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, jego jednostka administracyjna, władza lokalna lub

osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania albo siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, niezależnie od tego, czy ma ona w Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, czy też nie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością których powstało zadłużenie, z tytułu którego są wypłacane odsetki, i takie odsetki są wypłacane przez ten zakład lub stałą placówkę, to uważa się, że odsetki takie powstają w Umawiającym się Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

6. Jeżeli między dłużnikiem a wierzycielem lub między nimi obydwoma a osobą trzecią istnieją szczególne stosunki i dlatego zapłacone odsetki, mające związek z roszczeniem wynikającym z długu, przekraczają kwotę, którą dłużnik i wierzyciel uzgodniliby bez tych stosunków, to postanowienia niniejszego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej umowy.

Artykuł 12

Należności licencyjne

1. Należności licencyjne powstające w jednym z Umawiających się Państw, należne osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Należności te mogą być opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, lecz podatek ustalony w ten sposób nie może przekroczyć 10% kwoty brutto tych należności.

3. Określenie „należności licencyjne” oznacza w rozumieniu tego artykułu płatności lub zapisy na rachunku, dokonywane okresowo lub inaczej, lecz opisane albo obliczone w granicach, w jakich mogą być uważane za pochodzące z tytułu:

- a) użytkowania lub prawa do użytkowania prawa autorskiego, patentu, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego, znaku towarowego lub innej podobnej własności lub prawa, lub
- b) użytkowania lub prawa do użytkowania wszelkiego urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego, lub
- c) udostępnienia wiedzy lub informacji naukowej, technicznej, przemysłowej lub handlowej, lub
- d) udzielania wszelkiej pomocy o charakterze pomocniczym i posiłkowym służącej jako środek umożliwiający stosowanie lub korzystanie z wszelkiego majątku lub prawa wymienionego w punkcie a), urządzenia wymienionego w punkcie b) lub wszelkiej wiedzy czy informacji wymienionej w punkcie c), lub
- e) użytkowania lub prawa do użytkowania:
 - 1) ruchomych filmów obrazkowych albo
 - 2) filmów lub taśm dla telewizji, albo
 - 3) taśm do nadań radiowych, albo
- f) całkowitego lub częściowego powstrzymywania się od korzystania lub udzielania jakiegokolwiek własności lub prawa wymienionego w tym ustępie.

4. Postanowień ustępu 2 nie stosuje się, jeżeli osoba uprawniona do należności licencyjnych, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność zarobkową przez zakład w nim położony bądź wolny zawód za pomocą tam

położonej stałej placówki, a prawa lub majątek, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne, rzeczywiście wiążą się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku w zależności od konkretnej sytuacji stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Uważa się, że należności licencyjne dla celów podatkowych powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, jego jednostka administracyjna, władza lokalna albo osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne, niezależnie od tego, czy ma ona w Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością których powstał obowiązek zapłaty tych należności licencyjnych, i zakład lub stała placówka pokrywają te należności, to uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, w którym położony jest ten zakład lub ta stała placówka.

6. Jeżeli między płatnikiem a osobą uprawnioną do należności licencyjnych lub między nimi obydwojema a osobą trzecią istnieją szczególne stosunki i dlatego zapłacone opłaty licencyjne, mające związek z użytkowaniem, prawem lub informacją, za które są płacone, przekraczają kwotę, którą płatnik i osoba uprawniona do należności licencyjnych uzgodniliby bez tych stosunków, to postanowienia niniejszego artykułu stosuje się tylko do tej ostatnio wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z ustawodawstwem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej umowy.

Artykuł 13

Przeniesienie własności

1. Dochód lub zyski osiągane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym z Umawiających się Państw z przeniesienia własności majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6, położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Dochód lub zyski z przeniesienia własności majątku innego niż majątek nieruchomy, o którym mowa w artykule 6, stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo jednego z Umawiających się Państw posiada w drugim Umawiającym się Państwie, lub należącego do stałej placówki, którą osoba zamieszkała lub mająca siedzibę w pierwszym Państwie dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania wolnego zawodu, łącznie z dochodem lub zyskami, które zostaną osiągnięte z przeniesienia własności takiego zakładu (odrębnie albo razem z całym przedsiębiorstwem) lub takiej stałej placówki, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

3. Dochód lub zyski osiągnięte z przeniesienia tytułu własności statków lub samolotów eksploatowanych w komunikacji międzynarodowej albo własności innej niż majątek nieruchomy, o którym mowa w artykule 6, a związanej z eksploatacją takich statków lub samolotów, będą opodatkowane tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym przedsiębiorstwo eksploatujące statki lub samoloty ma siedzibę.

4. Dochód lub zyski osiągnięte przez osoby mające miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym z Umawiających się Państw z przeniesienia własności akcji lub porównywalnych praw w spółce, której majątek składa się całkowicie lub głównie z majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6, położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

5. Postanowienia niniejszej umowy nie naruszają ustawodawstwa Umawiającego się Państwa dotyczącego opo-

datkowania dochodów o charakterze majątkowym, uzyskiwanych z przeniesienia majątku innego niż ten, do którego mają zastosowanie postanowienia ustępów 1, 2, 3 i 4.

Artykuł 14

Wolne zawody

1. Dochód, który osoba mająca miejsce zamieszkania w jednym z Umawiających się Państw osiąga z tytułu wykonywania wolnego zawodu albo z innej samodzielnej działalności o podobnym charakterze, podlega opodatkowaniu tylko w tym drugim Państwie, chyba że osoba dla wykonywania swej działalności dysponuje zwykle stałą placówką w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli osoba dysponuje taką placówką, dochód może być opodatkowany w tym drugim Państwie, lecz tylko o tyle, o ile może być przypisany tej stałej placówce.

2. Określenie „wolny zawód” obejmuje samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub oświatową, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, chirurgów, prawników, inżynierów, architektów, dentystów oraz księgowych.

Artykuł 15

Praca najemna

1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułów 16, 18, 19 i 21 pensje, płace i podobne wynagrodzenia, które osoba fizyczna mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, będą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to osiągnęte za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1, wynagrodzenia, jakie osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie, będą podlegać opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli:

- a) odbiorca przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nie przekraczające łącznie 183 dni odpowiednio w ciągu roku podatkowego w danym Państwie oraz
- b) wynagrodzenia są wypłacane przez pracodawcę lub w jego imieniu, który nie ma w tym drugim Państwie miejsca zamieszkania lub siedziby, oraz
- c) wynagrodzenia nie podlegają potrąceniu przy ustalaniu zysków podlegających opodatkowaniu, osiągniętych przez zakład lub placówkę, którą pracodawca ma w tym drugim Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu, wynagrodzenia z pracy najemnej wykonywanej na pokładzie statku lub samolotu eksploatowanego w komunikacji międzynarodowej przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa mogą być opodatkowane w tym Państwie.

Artykuł 16

Wynagrodzenia dyrektorów

Wynagrodzenia dyrektorów i podobne należności, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z tytułu członkostwa w radzie nadzorczej

albo zarządzie spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Artykuł 17

Artyści i sportowcy

1. Bez względu na postanowienia artykułów 14 i 15, dochód uzyskany przez artystów lub sportowców (takich jak artyści teatralni, filmowi, radiowi lub telewizyjni oraz muzycy i sportowcy) z tytułu działalności osobiście wykonywanej w tym charakterze może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym jest ona wykonywana.

2. Jeżeli dochód osiągnięty z osobiście wykonywanej działalności artysty lub sportowca nie przypada na rzecz tego artysty lub sportowca, lecz na rzecz innej osoby, dochód taki, bez względu na postanowienia artykułów 7, 14 i 15, może być opodatkowany w Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.

3. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, dochód uzyskany z działalności określonej w ustępie 1, wykonywanej w ramach programu wymiany kulturalnej i sportowej, przyjętego przez rządy Umawiających się Państw, będzie zwolniony od opodatkowania w tym Umawiającym się Państwie, w którym te rodzaje działalności są wykonywane.

Artykuł 18

Emerytury i renty

1. Emerytury (w tym emerytury rządowe) i renty, wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w jednym z Umawiających się Państw, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Określenie „renta” oznacza określoną kwotę płatną okresowo i w określonym czasie podczas życia lub w pewnym określonym albo dającym się wymierzyć czasie jako spełnienie zobowiązania dokonywania płatności w zamian za uprzednio w pełni wykonane świadczenie pieniężne lub w równoważniku danej kwoty pieniężnej.

3. Alimenty lub inne podobne płatności z tytułu utrzymania, powstające w jednym z Umawiających się Państw i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w tym pierwszym Państwie.

Artykuł 19

Pracownicy państwowi

1. Wynagrodzenie, inne niż emerytura lub renta, wypłacane przez Umawiające się Państwo lub jego jednostkę administracyjną bądź władzę lokalną każdej osobie fizycznej z tytułu pełnienia przez nią funkcji państwowych, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie. Jednakże takie wynagrodzenie podlega opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli funkcje te są wykonywane w tym drugim Państwie, a osoba je otrzymująca ma miejsce zamieszkania w tym drugim Państwie oraz osoba ta:

- i) jest obywatelem tego Państwa lub
- ii) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie w celu wykonywania tych funkcji.

2. Postanowienia ustępu 1 nie mają zastosowania do wynagrodzeń mających związek z działalnością handlową lub gospodarczą prowadzoną przez jedno z Umawiających

się Państw, jego jednostkę administracyjną lub władzę lokalną. W takim przypadku w zależności od sytuacji stosuje się postanowienia artykułu 15 lub 16.

Artykuł 20

Studenci

Jeżeli student, który ma albo miał bezpośrednio przed przybyciem do Umawiającego się Państwa miejsce zamieszkania w jednym z Umawiających się Państw i który przebywa czasowo w tym drugim Państwie wyłącznie w celu nauki, otrzymuje należności na utrzymanie lub naukę ze źródeł pochodzących spoza tego drugiego Państwa, należności te są zwolnione od opodatkowania w tym drugim Państwie.

Artykuł 21

Profesorowie i nauczyciele

1. Jeżeli profesor lub nauczyciel, który ma miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, przybywa do drugiego Umawiającego się Państwa na okres nie przekraczający 2 lat w celu nauczania lub prowadzenia studiów albo badań naukowych na uniwersytecie, w szkole wyższej, szkole lub innej instytucji oświatowej, wszelkie wynagrodzenie, jakie dana osoba otrzyma z tytułu nauczania, studiów albo badań naukowych, będzie wolne od opodatkowania w tym drugim Państwie w granicach, w jakich to wynagrodzenie przy zastosowaniu niniejszego artykułu będzie podlegać opodatkowaniu w pierwszym Państwie.

2. Niniejszego artykułu nie stosuje się do wynagrodzenia, które profesor lub nauczyciel otrzymuje z tytułu prowadzenia badań, jeżeli badania są podjęte głównie dla prywatnej korzyści określonej osoby lub osób.

Artykuł 22

Inne dochody

1. Części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym z Umawiających się Państw, które nie zostały wymienione w wyżej wymienionych artykułach niniejszej umowy, będą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Państwie, lecz jeżeli dochody są uzyskiwane ze źródeł w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być również opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Postanowienia ustępu 1 nie mają zastosowania do dochodu uzyskanego przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym z Umawiających się Państw, jeżeli ten dochód jest związany z zakładem lub stałą placówką położoną w drugim Umawiającym się Państwie. W danym przypadku, w zależności od konkretnej sytuacji, mają zastosowanie postanowienia artykułu 7 lub 14.

Artykuł 23

Źródła dochodu

Dochód, zysk lub zarobek uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym z Umawiających się Państw, który zgodnie z postanowieniami jednego lub kilku artykułów od 6 do 8, 10 do 19 oraz 22 może być opodatkowany w drugim Umawiającym się Państwie, będzie w rozumieniu artykułu 24 i ustawodawstwa każdego Umawiającego się Państwa dotyczącego jego podatków uważany za dochód ze źródeł w tym drugim Państwie.

Artykuł 24

Sposoby zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu

1. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód, który zgodnie z niniejszą umową

może być opodatkowany w Australii, to Polska potrąci z polskiego podatku płaconego z tytułu tego dochodu kwotę równą podatkowi australijskiemu w odniesieniu do tego dochodu. Takie potrącenie nie może jednak przewyższyć kwoty podatku polskiego, wyliczonego przed dokonaniem potrącenia podlegającego opłacie z tytułu tego dochodu.

2. Z uwzględnieniem istniejącego ustawodawstwa australijskiego (które nie narusza zawartej tutaj zasady) dotyczącego zaliczania jako kredytu na poczet podatku australijskiego podatku zapłaconego w kraju poza Australią, polski podatek zapłacony na podstawie polskiego ustawodawstwa i zgodnie z niniejszą umową, pobierany bezpośrednio lub przez potrącenie z tytułu dochodu osiąganego ze źródeł w Polsce przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Australii, będzie zaliczany na poczet podatku australijskiego w odniesieniu do tego dochodu.

3. Jeżeli spółka mająca siedzibę w Polsce i nie mająca siedziby w Australii w rozumieniu australijskiego ustawodawstwa podatkowego wypłaca dywidendy spółce mającej siedzibę w Australii i która kontroluje bezpośrednio lub pośrednio nie mniej niż 10% głosów w spółce pierwszej, kredyt, o którym mowa w ustępie 2, obejmie podatek polski zapłacony przez tę pierwszą spółkę w odniesieniu do tej części jej zysków, z których wypłacana jest dywidenda.

Artykuł 25

Procedura wzajemnego porozumiewania się

1. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie jest zdania, że czynności właściwej władzy jednego Państwa lub obu Umawiających się Państw wprowadziły lub wprowadzą dla niej opodatkowanie, które nie odpowiada niniejszej umowie, to może ona, niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w ustawodawstwie wewnętrznym tych Państw, przedłożyć swoją sprawę właściwej władzy tego Umawiającego się Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę. Sprawa winna być przedłożona w ciągu 3 lat, licząc od daty otrzymania pierwszego zawiadomienia o działaniu powodującym opodatkowanie sprzeczne z niniejszą umową.

2. Właściwa władza, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony i jeżeli nie może sama spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w porozumieniu z właściwą władzą drugiego Umawiającego się Państwa, tak aby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą umową. Osiągnięte w ten sposób rozwiązanie zostanie wprowadzone w życie bez względu na terminy przewidziane przez ustawodawstwo wewnętrzne Umawiających się Państw.

3. Właściwe władze Umawiających się Państw będą wspólnie czynić starania, aby usuwać jakiegokolwiek trudności lub wątpliwości, które mogą powstawać przy stosowaniu niniejszej umowy.

4. Właściwe władze Umawiających się Państw mogą kontaktować się ze sobą bezpośrednio w celu stosowania niniejszej umowy.

Artykuł 26

Wymiana informacji

1. Właściwe władze Umawiających się Państw będą wymieniały informacje niezbędne do stosowania postanowień niniejszej umowy lub informacje o ustawodawstwie wewnętrznym Umawiających się Państw dotyczącym podat-

ków objętych niniejszą umową w takim zakresie, w jakim opodatkowanie, przewidziane przez to ustawodawstwo, nie jest sprzeczne z niniejszą umową. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułu 1 niniejszej umowy. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym tego Państwa i będą one mogły być ujawnione jedynie osobom lub władzom (w tym sądom i organom administracyjnym) zajmującym się wymiarem, poborem lub egzekucją i ściąganiem podatków lub rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków objętych niniejszą umową i informacje takie będą wykorzystywane wyłącznie w tych celach.

2. Postanowienia ustępu 1 nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane tak, jak gdyby zobowiązywały właściwe organy Umawiających się Państw do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które nie są zgodne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Państwa, albo
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe zgodnie z ustawodawstwem albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa, albo
- c) udzielania informacji, które ujawniłyby jakąkolwiek tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową, kupiecką, zawodową lub techniczną albo tryb działalności przedsiębiorstwa, lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym.

Artykuł 27

Pracownicy dyplomatyczni i konsularni

Postanowienia niniejszej umowy nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących pracownikom dyplomatycznym i konsularnym na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

Artykuł 28

Wejście w życie

1. Niniejsza umowa podlega ratyfikacji, a wymiana dokumentów ratyfikacyjnych nastąpi w Warszawie.

2. Niniejsza umowa wejdzie w życie w dniu wymiany dokumentów ratyfikacyjnych i jej postanowienia będą miały zastosowanie:

- a) do podatku wymierzonego przez Umawiające się Państwo od dochodu, który został uzyskany przez osobę nie mającą miejsca zamieszkania lub siedziby w tym Państwie, w związku z dochodem uzyskanym w dniu lub po dniu 1 stycznia, oraz
- b) do podatków pobieranych z zysków od dochodów lub zarobków za każdy rok obrachunkowy zaczynający się
 - 1) w przypadku Polski — w dniu lub po dniu 1 stycznia, a
 - 2) w przypadku Australii — w dniu lub po dniu 1 lipca w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym nastąpi wymiana dokumentów ratyfikacyjnych.

Artykuł 29

Wypowiedzenie

Niniejsza umowa jest zawarta na czas nie określony jednakże każde z Umawiających się Państw może w dniu 31 czerwca lub przed upływem tego dnia w każdym roku kalendarzowym rozpoczynającym się po upływie pięciu lat od daty jej wejścia w życie wypowiedzieć ją w drodze notyfikacji, a w tym przypadku umowa przestanie obowiązywać:

- a) w stosunku do podatku wymierzonego przez Umawiające się Państwo od dochodu, który został uzyskany przez osobę nie mającą miejsca zamieszkania lub siedziby w tym Państwie, w związku z dochodem uzyskanym w dniu lub po dniu 1 stycznia, i
- b) w stosunku do podatków pobieranych z zysków od dochodów lub zarobków osiąganych w każdym roku obrachunkowym zaczynającym się:
- 1) w przypadku Polski — w dniu 1 stycznia i
 - 2) w przypadku Australii — w dniu 1 lipca
- w roku kalendarzowym, w którym przekazano notyfikację o wypowiedzeniu.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie do tego upoważnieni, podpisali niniejszą umowę.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w Canberze dnia 7 maja 1991 r. w językach polskim i angielskim, przy czym oba teksty są jednakowo autentyczne.

Za
Rzeczpospolitą Polską
Krzysztof Skubiszewski

Za
Australię
Gareth Evans

Po zaznajomieniu się z powyższą umową, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 31 października 1991 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: *K. Skubiszewski*

OBWIESZCZENIE MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH¹⁾

z dnia 12 września 2007 r.

o sprostowaniu błędu

Na podstawie art. 17 ust. 2b ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2007 r. Nr 68, poz. 449) w polskim tekście Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Australią w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, sporządzonej w Canberze dnia 7 maja 1991 r. (Dz. U.

z 1992 r. Nr 41, poz. 177), prostuje się następujący błąd:

w art. 14 w ust. 1 wyrazy „tylko w tym drugim Państwie” zastępuje się wyrazami „tylko w tym Państwie”.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *P. Kowal*

¹⁾ Minister Spraw Zagranicznych kieruje działem administracji rządowej — sprawy zagraniczne, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Zagranicznych (Dz. U. Nr 131, poz. 920).